

e s p o r t i u

amb les nedadores que s'entrenen a la piscina

girona, avui dia, és un exemple de deportivitat. però... no té una bona secció femenina d'esport.

Un bon matí, a les 6, decidírem donar un tomb per la Piscina. Ens varen dir que a aquella hora s'entrenaven les nedadores de la secció femenina de natació dels Atletes Units.

Com hi ha món, que no va ésser gens fàcil de llevar-nos a dos quarts de sis. Fent un veritable esforç i avergonyits pensant que unes noies cada dia a aquella hora, ens donaven una lliçó de força de voluntat, ens llevem d'una revolada, ens rentem la cara (per cert que l'aigua és freda a les 6 del matí!) tot imaginant-nos la impressió que ens faria una immersió a la Piscina. (Vam pensar en les nedadores gironines amb respecte i reverència).

La Devesa, solitària i mig esbarrada per la boira ens sembla una Devesa forastera. Enlloc una rata; ni el Sr. Lozano "el foragitador de caravanes".

El Camp de Mars està blanc de rosada. Ens admirem de que en aquest temps el sol no tingui prou força per fondre la.

Fa fresca. Cada vegada ens acostem amb més respecte a la Piscina. Al nostre magí es barregen els mots: Noies nedadores, sis del matí, boira, rosada, aigua freda...

Ja hi som. Què és estrany! De la Piscina no vénen les alegres rialles que esperàvem. No veiem tampoc el contrast del "maillot" i la carn. Ni una ànima! Ni una ànima pertanyent al sexe feble, s'entén, perquè la d'en Josep la veiem escombrant seguit del "Canari", gos ferreny.

Què ja no vénen les noies? —preguntem una mica decebuts, puix són dos quarts de set i enyorem el llit.

—Ja ho crec que vénen algu-

nes. Cada dia a les 7, perquè ara ja comencen a ésser fresques les matinades.

—Què vol dir, que vénen algunes? Què no vénen totes?

—Oh, nol Totes mai vénen. Es pot dir que les úniques complidores són tres o quatre.

—I, quantes nedadores hi ha?

—Del cert no ho sé, però em sembla que més d'una dotzena. Avui, veieu, farà bon dia i segurament vindran moltes a entrenar-se.

—Així voleu dir que si el dia no es presenta esplèndid no ve ningú?

—Home, ningú tampoc. Aquestes tres o quatre que us he dit abans solen venir encara que plougui. Una de les constants és la Torrent... Mireu, veieu aquella noia que ve? Doncs és ella; sempre és de les primeres.

Una simpàtica noia, colrada per un grapat de dies de sol ens dona uns bons dies plens de gràcia i frescor.

Una rufolada d'aire fred ens fa redosar-nos a la paret. Esquivem el Canari i donem una cigarrera a en Josep.

Josep ordena les cadires tot rondinant. El gos borda. Fumem. Fa fresca encara.

—Voleu dir que la Torrent es llençarà a l'aigua amb lo freda que deu ésser? (L'aigua, no la Torrent)

No va caldre resposta, perquè la Torrent sortia en aquell moment del vestuari i sense encomanar-se ni a Déu ni al Diable... xaf! a l'aigua!

Rebraça de pit! Quina forsssal —no poguérem estar de dir.

No vàrem tenir temps de reposar-nos de la sorpresa que, xaf! una nena esprimatxada i negra ja era a l'aigua.

—I aquesta nena tan decidida qui és?

—Es la germaneta de "Miss Esport, l'Almeda petita. Mireu que ho fa bé.

canals.- muralla protectora de l'equip de water-polo del g.e.i.e.g., amb la qual han xocat tants artillers forans. probable seleccionat en les properes olimpíades.

Efectivament; aquell infant dona unes braçades i fa ostentible la seva classe. En el nostre interior augurem una complerta nedadora d'aquesta nena valenta. Té més es'il que la Torrent.

Mentre tant ja han arribat unes quantes nedadores—o aspirants—que corren per les vores de la Piscina, saltant i rient.

Una figura estilitzada, elegant, de pell daurada, atrau la nostra atenció. Es el tipus de la dona mo-

Agència B.S.A.		Motos.-Accessoris i reparacions
JOAN CIURANA		
Cicles especials Ciurana		
Rambla Verdaguer, 16	—	GIRONA